

penge i dem, kunstigt, fordi ingen ved, om borgerne reelt ønsker disse institutioner, eller om det mere er personalet, som ønsker at holde dem i live. Vi kan jo se af »Nordisk nytte«, at kun 2-3 pct. af udgifterne dækkes ved brugerbetaling.

Derfor er det selvfølgelig også en glæde, at andre har fået øjnene op for det, vi har påstået i mange år, nemlig at der skulle findes besparelser. Hjælpen kom vel først og fremmest fra det lidt økonomisk trængte Sverige, som forlangte en ret stor besparelse. Det endte jo så med en reduktion på ca. 10 mio. kr. for næste års vedkommende i forhold til i år, samt at budgetterne ikke skal pristalsreguleres længere. Det glæder os selvfølgelig meget, at udviklingen går den vej, selv om vi selvfølgelig gerne havde set, at det gik lidt stærkere og lidt hurtigere, men bedre sent end aldrig.

At 50 pct. af de penge, der bliver brugt, skal gå til kultur og uddannelse, er vi ikke særlig enige i. Vi mener, at både kultur og uddannelse burde være noget, hvert enkelt land selv stod for prioriteringen af.

Jeg vil godt sige tak til den reformgruppe og dens formand, Søren Christensen, for rapporten »Nordisk nytte«. Det er til stor nytte for os, at vi får tingene stillet sådan op. Jeg har siddet i Nordisk Råd i 2 år, tror jeg, og jeg har aldrig set den institution i den form før, så det er jeg faktisk glad for. I hvert fald læser jeg tingene.

Ministeren skriver i sin redegørelse, at vi ikke skal diskutere den blå mappe nu og nok heller ikke i Finland, fordi den skal til høring, så jeg skal nok lade være med at gå i dybden med det, men jeg finder i hvert fald, at der med den bliver sagt, at vi *skal* finde besparelser; nogle institutioner skal måske helt nedlægges, og i hvert fald kan vi enkelte af stederne drage nytte af en meget større brugerbetaling. Så får vi nemlig at se, hvor meget nytte borgerne synes institutionerne er til.

Det er jo alt sådan noget, Fremskridtspartiet har nævnt her fra talerstolen, ja vel i 20 år, nemlig at der skulle findes besparelser, og at mange af de midler, vi bruger, er frås, penge, der ikke bliver brugt til borgernes ve og vel. Og derfor kan det selvfølgelig kun glæde os, at man nu har taget spaden frem fra skuret.

Hvis jeg lige skal kommentere noget af det, ministeren har med i den skriftlige redegørelse, vil jeg tage det femte afsnit. Hvis vi stadig væk skal have et Nordisk Råd – og det skal vi jo, hvis der er flertal for det; sådan er demokratiet jo

indrettet – vil jeg sige, at jeg er enig i de fleste af de målsætninger, der er nævnt. Der står f.eks. i den øverste pind:

»Det interne nordiske samarbejde, som vi har kendt det gennem mange år, men strammet op, effektiviseret og prioriteret i forhold til den ny situation.«

Det glæder os, at man nu vil prøve at stramme op og effektivisere; det har vi bedt om i mange år.

Vi er også enige i, at hvis vi skal have et Nordisk Råd, er det mod de baltiske lande og Skt. Petersborg og den vej, vi skal prøve at rette blikket.

Nedenunder står der:

»En effektivisering af samarbejdet kræver, at vi forstår at prioritere. Den gennemgående ledetråd ved prioriteringen både på regeringssiden og parlamentarikersiden er den såkaldte nordiske nytte. Nordisk nytte indebærer, at vi koncentrerer os om opgaver . . .« – og dér må vi nok sige, at det ikke er for tidligt, man begynder at koncentrere sig om de opgaver, vi har betalt til i mange år – » . . . som ellers skulle være løst i nationalt regi, men hvor påviselige positive resultater opnås gennem fælles nordiske løsnin-ger«.

Denne sætning kan forstås på to måder. Den kan både forstås på den måde, at det er noget, man vil forsøge at gøre. Den kan også forstås på den måde, at det er nogle resultater, man rent faktisk har opnået. Og derfor vil jeg godt spørge, om man kan komme med nogle positive eksempler på resultater.

Og ligesådan den sidste pind, hvor der står:

». . . som øger den nordiske kompetence og konkurrenceevne.«

Dér vil jeg da også godt spørge ministeren, om vi har eksempler, der kan hives op af lommen, på, at nordisk samarbejde har givet kompetence og bedre konkurrenceevne for virksomheder her i Norden. Det må jo være det, man mener med opremsningen.

Men eller vil jeg godt sige tak til ministeren for selve redegørelsen. Vi mødes jo i Finland i næste uge.

Jette Gottlieb (EL):

Vi har nu fået samarbejdsministerens redegørelse for det fremtidige nordiske samarbejde. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg ser et større og mere vidtgående perspektiv i samarbejdet end tilpasningen til Den Europæiske Union.